

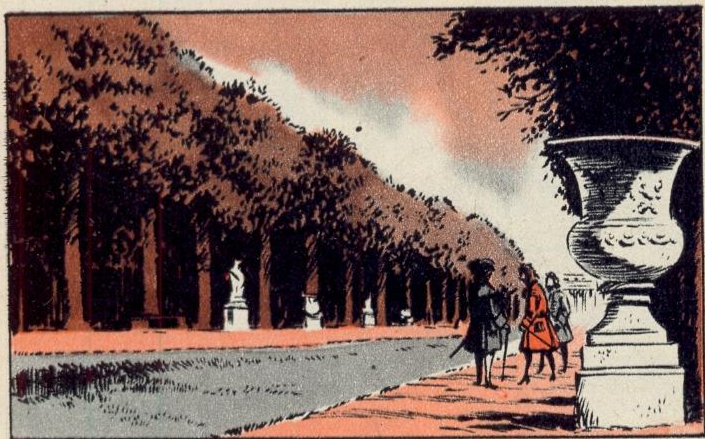
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

« GLORIERIJK SEDERT HIJ REGEERDE... »

« **G**LORIERIJK sedert hij regeerde was Lodewijk XIV, de terreur van Europa ! » aldus schreef Voltaire. Deze zin resumeert heel de buitenlandse politiek van de Zonnekoning. De buitenlandse politiek lag besloten in twee woorden : de natuurlijke grenzen, dus de Rijn veroveren, en de Spaanse Nederlanden annexeren. Het objektief was Brussel. Wij zullen dus naar de slagvelden toe moeten. Dat is erg jammer. Alvorens Versailles te verlaten, werpen wij nog een oogslag op het mooie, groene grasveldginds, dat men « groen tapijt » heette.

1. — HET GROEN TAPIJT

NAAR het schijnt hield Lodewijk XIV er aan met zijn ministers van buitenlandse zaken, met mijnheer de Pomponne en met mijnheer de Lionne, rond dit groen tapijt te wandelen. Hij zei dan, dat het noodzakelijk was de bureu aan te vallen ! Met de ambassadeurs en de diplomaten wandelde hij daar eveneens, en dan sprak hij over de vredesverdragen. Vandaar zou de uitdrukking afkomstig zijn « vergaderen rond het groen tapijt », wij zeggen : « rond de groene tafel ». Maar, de legers van Lodewijk XIV waren intussen op het oorlogspad !...

2. — ROM POM POM!

DE legers van de Zeer Christelijke Koning liepen in de pas, zoals Louvois het had bevolen. Zij zagen er erg veroveringslustig uit : rode kousen, zwarte steek, blauw kostuum, het musket op de schouder, en ze zongen : « Ruiters nadert onze dragonders niet, want ze zijn woedend en ze zullen U verslaan ! Trompetten nadert onze tamboers niet, want onze trommelstokken roffelen altijd ! » Rom pom pom ! Wij zijn in 1667, in de vlakten van Vlaanderen en Brabant. Lodewijk XIV eiste België op in naam van zijn vrouw, Maria-Theresia van Spanje. Dat was de Devolutieoorlog.

3. — HET DEVOLUTIERECHT

PHILIPS IV was gestorven in 1665 en had Spanje, de twee Siciliën, Amerika en de Nederlanden nagelaten aan zijn zoon Karel II, geboren uit een tweede huwelijk. Deze jongen was een klein monster van vijf jaar. In afwachting en hopend op een spoedige dood van dit kind, eiste Lodewijk XIV zijn deel van de erfenis op. Zijn vrouw was immers de oudste dochter van Philips IV. Zij had wel aan haar opvolgingsrecht verzaakt, maar men had haar bruidschat — in ruil voor deze verzaking beloofd — nooit uitbetaald ! Bovendien bestond in sommige Vlaamse en Brabantse steden het Devolutierecht, waarbij de kinderen uit een tweede huwelijk geen recht op erfenis hadden. Kon Lodewijk XIV dit recht voor zich opeisen ? Maar hij was de sterkste.

4. — JOHAN DE WITT

HIJ was inderdaad de sterkste en heel België werd overrompeld. De Verenigde Provinciën zagen dit niet met een goed oog, en Johan de Witt, die toen Raadpensionaris was van Holland, sloot met Karel II van Engeland en met Karel X van Zweden een verdrag. Met deze ruggesteun diërf hij het aan Lodewijk XIV de weg te versperren en deze laatste was genoodzaakt in 1668 een verdrag met Spanje te sluiten in...

5. — ... AKEN

LODEWIJK XIV moest zich tevreden stellen met een stuk van Vlaanderen, met Rijsel, Charleroi, Doornik. Hij was echter vreselijk boos op Johan de Witt. Deze laatste liet een medaille slaan, waarop hijzelf stond afgebeeld met de trekken van Jozua, die de zon tegenhoudt. De zinspeling was duidelijk en dat kon de Zonnekoning niet dulden ! (Wordt voortgezet.)